

Birbirinden ayrı iki bilginin birlesmesi gercegi ortaya cikardi...

E. Ulaşan'ın yazısı ile Mihrac Ural'ın Nebil Rahuma'nın yakalanmasında birinci derecede rol oynadığını öğrendik. Mihrac'ın bu gerçeği dayatmalar ve hemen açığa çıkan değişik yalanlarla örtme çabası ibret vericidir...

Eğer Mihrac Ural, polis işkencesi sonucu Nebil'in yakalanmasında ön planda rol oynamak zorunda kalsaydı, bu iyi bir şey değildi ama, durumun açıklaması vardı. Ancak böyle bir durumda Nebil'in yakalanmasının Mihrac'ın polis ifadesinde yer alıyor olması gerekirdi.

Mihrac'ın polis ifadesini iyi hatırlıyorum. Bir sayfadan azdı, onun da bir bölümü kimlik bilgilerinden oluşuyordu... Mihrac yıllarca ağır polis işkencesine dayanarak ifade vermediğinin propagandasını yapacaktı. Şimdi ise gerçeğin böyle olmadığı ortaya çıktı. Mihrac, Nebil'in yakalanmasında birinci derecede rol oynamasına karşın, bu durum polis ifadesinde yer almıyorsa, bunun tek açıklaması var: Mihrac polisle anlaşmış ve ifade de polis tarafından uygun bir duruma sokulmuş...

Mihrac Ural polise başka neler vermiştir, bilmiyoruz. Polise bilgi vermenin devam ettiğini, Nebil'in kaçtıktan hemen bir ay sonra yakalanmasından da biliyoruz. Bu yakalanmada da Mihrac önde gelen bir rol oynuyor...

Hapishaneye girdikten sonra da polise bilgi vermeyi sürdürüyor.

Bu bakımdan kendisine kısaca polis dememiz haklıdır.

Ama bitmedi... Başka kanıtlar da var...

Poliste bir hafta boyunca ağır işkence gören bir kişi bunun psikolojik ve bedensel izlerini bir dönem taşır. Bu izler kısa sürede ortadan kalkmazlar. Psikolojik izleri yeterince göremeyebiliriz. Bu nedenle sadece bedensel sonuçlar üzerinde duralım.

Poliste bir hafta ağır işkence görmüş değişik insanlar tanıdım, ama vereceğim örnekleri iki kişiyle sınırlandırayım:

Birincisi, Belma Gürdil. Mayıs 1977'de İstanbul'da üzerinde bildiriyle yakalandı ve ağır işkence gördü. Gözaltından bırakıldıktan sonra haftalarca kendisini toparlayamadı. Merdiven çıkarken bile zorlanırdı.

İkincisi: Faruk Aydın... THKP-C Savaşçısı adlı örgütün kurucularından... 1979 yazında Selimiye'de gördüm... Benden yaklaşık üç ay önce yakalanmıştı ve hala topallayarak yürüyordu. Bir ayağı yaralıydı ve her gün sargısını değiştirirdi.

Bizde ise ne oldu?

Mihrac Ural –resmi tarihle- Mart ortasında tutuklandı. Davanın Isparta'ya kaldırılması nedeniyle yaklaşık iki ay sonra yanımıza sevk edildi. Sabahları bazen spor yapardık. Mihrac'ın gelir gelmez sabahlayın toplu spor için ısrar ettiğini hatırlıyorum. Doğaldır ki spor yapmak için soyunulur, sonra giyinilir.

Mihrac'ın ne ayaklarında ne de bedeninin başka yerinde tek iz yoktu. Dahası, fiziksel performansı da bizim gibiydi. Koşuyor, voleybol oynuyor, öteki spor hareketlerini de rahatlıkla yapıyordu.

Adam, bilinen bir deyimle, domuz gibiydi.

O zaman bu durum aklıma takılmış ama Mihrac'ın polisle anlaşmış olacağı aklıma gelmediği için üzerinde durmamıştım. Anlaşılan ağır işkence Mihrac'ın üzerinde kayda değer bir etki yaratmamış ya da doğru dürüst işkence görmemiş...

Mihrac Ural'ın Suriye'ye gider gitmez Muhaberat ile birlikte çalışmaya başladığı bu sitede değişik kişiler tarafından fazlasıyla açıklandı. Bir devrimci, başka bir ülkeye gittiğinde,

hemen o ülkenin gizli servisiyle birlikte çalışmaya başlıyorsa, bu davranışın mutlaka öncesi de vardır.

Bu tür davranışlar birdenbire ortaya çıkmazlar. Adam, polisle çalışmaya alışkın. Başka bir açıklama mümkün görünmüyor. Kendisini başka bir ülkenin polisinin kollarına atarak Türkiye'nin polisinden kurtulmaya çalışıyor.

Şunu açıkça belirtmem gerekir:

Bu herifin polis çıkmasına sevinmedim, hatta tersinin olmasını isterdim. Yıl 1978 başları... Daha sonra HDÖ ve Acilciler olarak ayrışacak olan örgüt henüz birlikte duruyor. Ve içimizden yönetici kademedede birisi polisle anlaşılıyor, polis oluyor...

Bu durum, o sırada HDÖ adını taşıyan örgüt için çok kötüdür.

Maalesef böyle...

Ne yazık ki zamanında anlayamadık.

Bu herifin icabına bakamadık...